

VI- Vers la demostració de la catalanitat del Quixot. Uns noms clarament d'origen català.

Anem seguint els noms, això tan difícil de canviar a les traduccions, i evidentment n'hi ha que si la obra no va ser escrita en Català, en principi no han de tenir complicació.

Els pastors de la novel·la de Grisostom i Marcel·la, capítol XII:

Grisostomo, estudiant pastorilitzat, que mor d'amor no correspost, indica gris tom, és a dir mala literatura.

Marcela, senyoreta pastorilitzada que causa la mort per desconhort dels seus aimadors, indica mar cel·la.

Antonio, cabrer que canta.

Olalla, noia d'un poema que canta l'Antonio.

Gillermo , pare ric i difunt de la Marcela.

Oncle de na Marcela, capellà i tutor d'ella.

Teresa del Berrocal.

Vivaldo amic de Grisostomo.

Quin problema hi ha per traduir aquests noms propis del català al castellà?: Grisostom-o, Marcel·la, Antoni, Olalla, Guillem, Teresa de Berrocal, Vivald (potser Vidal).

Potser són noms que tal com sol passar, i era públic i declarat a la novel·la pastoral tant difosa en aquells temps, on, hom parla de fets reals amb els noms dels protagonistes canviats, tal com Jordi de Montmajor (dit així per haver nascut, presumptament, a "Montemor o Velho", i posteriorment apropiat pels castellans amb el difós Montemayor) ens explica a la dedicatòria de "la Diana" escrivint-hi: " casos que vertaderament han succeït, encara que van disfressats devall de noms i estil pastorivol". Potser algun dia sabrem que hi ha realment en aquest relat, espero poder dir-vos-ho.

El que sorprèn també, és, la relativa naturalitat dels noms posats en contrast amb els rebuscats propis del gènere.

Catón Zonzorino, segons la major part de l'opinió és Cató Censorí, el censor, que diu" i lo mal per a qui lo anara a cercar" i que era ensenyat als escolars. Figura que és un escriptor romà, la censura no ho va entendre? Deuria estar distreta.

Lluís Mª Mandado i Rossell
Recercador i col·laborador de CCH